

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/288/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312207708
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1312207708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: H.. A.. E. R., L. Z., Z. Č.. X proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody vo výške 70 525,65 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04. februára 2014 č.k. 14C 57/2012-109, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh; ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady škody v sume 70 525,65 eur spolu s úrokom z omeškania; a odporcovi náhradu trov konania nepriznal . Poukázal na to, že navrhovateľ si v konaní uplatňoval nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III tým, že dňa 25. 02. 2004 predčasne vyznačil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti dňa 31. 01. 2004 na platobnom rozkaze sp.zn. 42Rob/05/04 a dňa 25. 02. 2004 predčasne vyznačil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti dňom 04.02. 2004 na platobnom rozkaze sp.zn. 42Rob/17/04. Dňa 07. 12. 2004 bol na majetok jeho dlžníka LIVAK PLAST s.r.o. vyhlásený konkurz a v konkurznom konaní si navrhovateľ uplatnil svoje pohľadávky z uvedených platobných rozkazov. Voči obidvom platobným rozkazom bol dňa 23. 01. 2006 podaný odpor z dôvodu, že platobné rozkazy prevzala osoba, ktorá nebola oprávnená preberať zásielky doručované uvedenej spoločnosti, a preto boli veci následne prevedené do registra Cb, kde boli vedené pod sp.zn. 24Cb/35/06 (vec sp.zn. 42Rob/ 05/04) a pod sp.zn. 23Cb/19/06 (vec sp.zn. 42Rob/17/04). Zo zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 12. 03. 2007 zistil, že na prieskumnom pojednávaní boli pohľadávky navrhovateľa popreté a veritelia boli vyzvaní na podanie incidenčnej žaloby v lehote 30 dní. Navrhovateľ si incidenčnou žalobou popreté pohľadávky neuplatnil v stanovenej lehote. Podľa zoznamu konkurzných pohľadávok neboli pohľadávky navrhovateľa zaradené do I. triedy a ani proti podstate, boli správcom konkurznej podstaty popreté a označené "bez zariadenia". Uznesením č.k. 8K 1/2004 - 698, právoplatným 09. 07. 2009, bola schválená konečná správa o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkoch správcu. Uznesením zo dňa 10. 08. 2009 sp.zn. 8K/1/2004 bol zrušený konkurz na majetok úpadcu a dňom zverejnenia uznesenia o zrušení konkurzu v obchodnom vestníku 17. 08. 2009 zanikol účinok vyhlásenia konkurzu a dňa 24. 05. 2010 bola spoločnosť LIVAK PLAST s.r.o. vymazaná z obchodného registra. Takto zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 9 ods. 1, § 27 zákona číslo 514/2003 Z.z., § 23 ods. 1, 2, 3, 5 zákona číslo 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Konštatoval, že navrhovateľ

mal doručiť súdu incidenčnú žalobu, ktorou by si uplatnil popreté pohľadávky najneskôr do 13. 04. 2010. Uviedol, že navrhovateľovi neboli popreté vykonateľné pohľadávky, keďže platobné rozkazy boli zrušené, teda v čase vyhlásenia konkurzu to neboli pohľadávky priznané právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, pričom navrhovateľ v stanovenej lehote incidenčnú žalobu na súd nepodal. S poukazom na to, že Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 8K 1/04 - 702 zo dňa 10. 08. 2009, právoplatným 16. 09. 2009, zrušil konkurz na majetok úpadcu LIVAK PLAST s.r.o. pre nemajetnosť, vyvodil záver, že aj keby navrhovateľovi neboli predmetné pohľadávky správcom konkurznej podstaty popreté, neboli by v rámci konkurzu uspokojené, keďže v konkurze nedošlo k uspokojeniu žiadnej pohľadávky I. triedy. Konštatoval, že nesprávnym úradným postupom bolo síce vyznačenie právoplatnosti na rozhodnutí, ktoré nie právoplatné, čo však považoval v danej veci za irelevantné, pretože navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a škodou, ktorá mu mala vzniknúť, nakoľko jeho pohľadávky by v konkurznom konaní neboli uspokojené z dôvodu, že konkurz skončil pre nemajetnosť úpadcu. Vzhľadom na uvedené uzavrel, že námietky navrhovateľa na prietahy v konaní, predčasné vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti na platobných rozkazoch, prerušenie konania posúdil tak, že nemohli mať vplyv na reálnu možnosť navrhovateľa získať v konkurznom konaní ním uplatnené pohľadávky, nakoľko konkurz bol zrušený pre nemajetnosť a nedošlo v ňom k uspokojeniu ani žiadnej pohľadávky I. triedy. Pretože navrhovateľ nepreukázal, že by mu činnosťou, resp. nečinnosťou, súdu vznikla škoda, mal za to, že navrhovateľovi žiadna škoda nevznikla, nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, ani samotná reálna existencia škody, v dôsledku čoho nemohla začať plynúť ani premlčacia lehota. Z uvedených dôvodov návrh ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny tak, aby bolo jeho návrhu vyhovené, dôvodiac tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a jej nesprávneho právneho posúdenia a nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvého stupňa. Argumentoval, že nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, teda nesprávnym vyznačením doložky právoplatnosti a vykonateľnosti a následnými prietahmi v týchto konaniach a porušením jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote, došlo k znehodnoteniu jeho pohľadávok. Poukazoval na to, že v čase vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka dňa 07. 12. 2004 a v čase prihlásenia pohľadávok do konkurzu vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 8K 1/04 boli vo veciach vydané právoplatné a vykonateľné platobné rozkazy a na základe ním podanej prihlášky v konkurznom konaní sa stal konkurzným veriteľom a nebol povinný podávať incidenčnú žalobu. Okresný súd Bratislava III bol povinný v daných veciach konať a urýchlene rozhodnúť tak, aby v primeranej lehote dosiahol očakávané rozhodnutie, ktoré však vinou Okresného súdu Bratislava III nedosiahol, čo malo za následok absolútne znehodnotenie jeho majetkových práv - aktív vo forme pohľadávok. Krajský súd v Bratislave na prieskumnom pojednávaní nebol, a to vzhľadom na existenciu judikovaných pohľadávok v čase ich prihlásenia do konkurzu, oprávnený účinne ho poučiť o povinnosti podať incidenčnú žalobu, pričom v prípade ústavne konformného postupu bol tak povinný správca konkurznej podstaty, ktorý bol nečinný. Skutočnosť, že až v roku 2006 došlo k zrušeniu platobných rozkazov, nemá vplyv na to, že si po práve uplatnil do konkurzu judikované pohľadávky, teda mohol očakávať, že postup ako konkurzného súdu a tak aj Okresného súdu Bratislava III bude v súlade s platnými ustanoveniami zákona o konkurze a vyrovnaní, a teda, že dosiahne v primeranom čase právoplatné rozhodnutie do vydania konečnej správy, resp. rozvrhového uznesenia konkurzným súdom, k čomu však v dôsledku závažných hmotnoprávnych a procesnoprávnych pochybení zo strany Okresného súdu Bratislava III nedošlo. Namietal, že súd prvého stupňa si voči nemu nesplnil poučovaciu povinnosť pokiaľ ide o dôkazné bremeno, čo malo za následok nespravodlivosť súdneho konania. Mal zato, že preukázal, že majetková škoda vznikla následkom nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava III a že ušlý zisk je vo vzájomnom pomere príčiny a následku, teda preukázal, že nebyť takéhoto postupu v rozhodnom období, k majetkovej škode by nedošlo, pretože súdom priznaná pohľadávka by bola z majetku dlžníka uspokojená, pretože dlžník mal majetok vo forme nehnuteľnosti, ako aj majetkových aktív. Súd prvého stupňa zaťažil konanie vadou, keď konal v rozpore s požiadavkou na spravodlivosť súdneho konania, čím mu odňal možnosť konať pred súdom.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom orgánov štátu (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (§ 15 ods.1, § 16 ods.1, § 9 ods.1), ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu pre nesplnenie zákonom stanovených podmienok zodpovednosti štátu za vznik škody navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom, aj dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa v potrebnom rozsahu vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne iné námietky či argumenty ako tie, ktoré ním boli prednesené pred súdom prvého stupňa, ktorý sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s nimi vysporiadal, keď na ne neprihliadol, a v dostatočne primeranom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvého stupňa k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý; z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2, písm.a/, f/ O.s.p.); spochybniť správnosť záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci.

V odvolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

So zreteľom na uvedené odvolací súd, stotožňujúc sa s odôvodnením súdu prvého stupňa v celom rozsahu, napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.. Na zdôraznenie jeho správnosti poukazuje na niektoré právne významné aspekty prípadu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď zisťoval v konaní existenciu objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú jeho orgánmi zákona č. 514/2003 Z.z., resp. podľa zákona č. 58/1969 Zb., ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok, a to:

- 1./ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, resp. nemajetkovej ujmy vzniknutej na osobnostných právach poškodeného
- 2./ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu štátu a
- 3./ príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

V danom prípade založil súd prvého stupňa svoje rozhodnutie na správnom konštatovaní, že medzi navrhovateľom tvrdým nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III v konaniach pod sp.zn. 24Cb/35/06 (sp.zn. 42Rob/5/04) a pod sp.zn. 23Cb 19/06 (sp.zn. 42Rob/17/04); ktoré malo spočívať v nesprávnom (predčasnom) vyznačení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na platobných rozkazoch, v nedôvodnom prerušení konania a s tým súvisiacej nečinnosti súdu; a vznikom škody spočívajúcej v znehodnotení, t.j. nevyložení, pohľadávok v týchto konaniach, ktoré si uplatnil právny predchodca navrhovateľa voči dlžníkovi LIVAK PLAST s.r.o., na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, nie je daná príčinná súvislosť, keď aj v prípade ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu nemožno vyvodit' záver, že by boli pohľadávky právneho predchodcu navrhovateľa, resp. navrhovateľa, uspokojené z majetku dlžníka (úpadcu) alebo z majetku jeho štatutárnych zástupcov ako nárok na náhradu škody.

Pokiaľ ide o náhradu škody uplatnenú navrhovateľom vo výške 14 882,46 eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní pod sp.zn. 24Cb/35/2006, poukazuje odvolací súd na tú skutočnosť, že síce v tomto konaní došlo k nesprávne vyznačeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na platobnom rozkaze č.k. 42Rob/5/04 - 13 zo dňa 08. 01. 2004, a to dňom 31. 01. 2004, avšak v tomto konaní Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 06.09. 2006 č.k. 24Cb 35/06 - 46, právoplatným 30. 11. 2006, uvedený platobný rozkaz zrušil pre jeho nedoručenie do vlastných ruku odporcu a konanie prerušil z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok odporcu - úpadcu. Následne, na výzvu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27. 03. 2007, zobral právny predchodca navrhovateľa návrh v tejto veci späť a uznesením zo dňa 31. 07. 2007 č.k. 24Cb 35/06 - 55, právoplatným 12. 09. 2007, bolo konanie v danej veci zastavené. Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa sa v tomto konaní nedopustil žiadneho nesprávneho úradného postupu v priamej príčinnej súvislosti s ktorým by navrhovateľovi mala vzniknúť majetková škoda vo výške pohľadávky, ktorú v tomto konaní proti odporcovi LIVAK PLAST s.r.o. nevymohol. Konanie bolo v tomto prípade právoplatným uznesením prerušené, pričom toto uznesenie nebolo pre nezákonnosť zrušené, a preto navrhovateľovi neprináleží dovolávať sa v tomto konaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v tom, že súd prvého stupňa mal v konaní pokračovať; keď navyše v tomto konaní ani správca konkurznej podstaty úpadcu návrh na pokračovanie v konaní nepodal.

Navrhovateľovi možno prisvedčiť v tom, že v čase prihlásenia pohľadávok do konkurzného konania v roku 2005 prihlasoval judikované pohľadávky, ktoré boli priznané jeho právneho predchodcovi právoplatnými a vykonateľnými platobnými rozkazmi Okresného súdu Bratislava III, a preto mu prináležalo postavenie konkurzného veriteľa v konkurznom konaní. Na prieskumnom pojednávaní dňa 12. 03. 2007 správca konkurznej podstaty úpadcu poprel navrhovateľom prihlásené pohľadávky, ktoré však už v tom čase neboli judikované, keďže platobné rozkazy, na základe ktorých boli právneho predchodcovi navrhovateľa priznané, boli zrušené, a preto je správny záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľovi neboli popreté vykonateľné pohľadávky, a preto bolo jeho povinnosťou podať incidenčnú žalobu, ktorou si mal popreté pohľadávky najneskôr do 13. 04. 2010 uplatniť.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v konkurznom konaní je možné prihlásenú pohľadávku poprieť bez ohľadu na to, či bola veriteľovi priznaná právoplatným alebo vykonateľným rozhodnutím súdu, poprípade či o nej prebieha doposiaľ neskončené konanie, a teda pravosť pohľadávky alebo jej výška môže byť popretá i vtedy, ak je pohľadávka priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného príslušného orgánu, čo znamená, že v konkurznom konaní podliehajú preskúmaniu aj vykonateľné pohľadávky, teda pohľadávky priznané právoplatným rozhodnutím súdu, a teda ich pravosť možno preskúmať v spore o určenie dôvodnosti ich popretia, a to bez ohľadu na účinky rozhodnutia súdu, ktorým preskúmaná pohľadávka bola priznaná. Okolnosť, či prihlásená pohľadávka bola priznaná vykonateľným rozhodnutím má význam len pre záver o tom, kto je povinný podať návrh na odstránenie vzniknutej spornosti pohľadávky. Uvedené závery vyplývajú z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Obo 71/2007 zo dňa 10. 4.2008.

Na základe uvedeného potom možno v prejednávanej veci vyvodiť záver, že ani v prípade ak by boli na prieskumnom pojednávaní pohľadávky právneho predchodcu navrhovateľa judikované, teda priznané na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, nezakladalo by to automaticky nárok na ich zaradenie do zoznamu ako pohľadávok nesporných a správca konkurznej podstaty by mohol aj judikované pohľadávky na prieskumnom pojednávaní poprieť.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že medzi nesprávnym úradným postupom a navrhovateľom tvrdenou škodou neexistuje príčinná súvislosť, keďže aj v prípade, ak by Okresný súd Bratislava III pokračoval v konaní vedenom pod sp.zn. 23Cb 19/06 na základe žiadosti správcu konkurznej podstaty zo dňa 17. 10. 2006, neznamená to ešte, že by bol v konaní úspešný a že by bola v konkurznom konaní prihlásená pohľadávka nesporná a stala by sa súčasťou zoznamu nesporných pohľadávok a že by po právoplatnom skončení konkurzného konania 16. 09. 2009 bolo možné v zmysle § 45 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní viesť na základe zoznamu pohľadávok; predstavujúceho exekučný titul; výkon rozhodnutia proti dlžníkovi, resp. domáhať sa proti jeho solventným konateľom nároku na náhradu škody z dôvodu nepodania návrhu na vyhlásenie konkurzu. V tejto súvislosti správne súd prvého stupňa konštatoval, že príčinou neuspokojenia pohľadávok navrhovateľa nebol nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava III, ale nemajetnosť úpadcu, v dôsledku ktorej bol aj konkurz na jeho majetok zrušený, keď v ňom nedošlo k uspokojeniu žiadnej

pohľadávky I. triedy a majetok úpadcu nepostačoval ani na úhradu výdavkov a odmeny správcu konkurznej podstaty, ktorého odmena a výdavky tak neboli uhradené z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov úpadcu.

Navrhovateľ nedôvodne argumentuje tým, že Okresný súd Bratislava III nemal v konaní vedenom pod sp.zn. 23Cb 19/06 konanie prerušovať bez toho, aby vyzval správcu konkurznej podstaty či žiada pokračovať v konaní, keď takáto povinnosť konajúcemu súdu zo zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Z.z. nevyplývala, keď účinky prerušenia konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nastávajú priamo zo zákona, preto v tomto smere nemožno vytýkať Okresnému súdu Bratislava III nesprávny úradný postup v tom, že konanie prerušil bez toho, aby vyzval správcu konkurznej podstaty či súhlasí s pokračovaním v konaní; list Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.02.2007, na ktorý sa navrhovateľ v tejto súvislosti odvolával, nepovažoval odvolací súd za relevantný pre záver, či došlo v tomto smere zo strany konajúceho súdu k nesprávnemu úradnému postupu.

Odvolací súd tak považoval za správny a zákonu zodpovedajúci záver súdu prvého stupňa, že v danej veci nie príčinná súvislosť medzi nesprávnym vyznačením doložky právoplatnosti a vykonateľnosti a vznikom škody nezaraďením do zoznamu nesporných pohľadávok - tvoriaceho exekučný titul po skončení konkurzného konania, keďže v prípade zaradenia pohľadávok navrhovateľa do zoznamu by tieto neboli uspokojené, a to ani v rámci konkurzného konania a ani po jeho skončení v dôsledku nemajetnosti úpadcu a v danom prípade by nebolo možné usudzovať ani na úspech navrhovateľa v prípadnom súdnom konaní voči štatutárnym zástupcom úpadcu o nároku na náhradu škody spôsobenej nepodaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu (tu odvolací súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Cb 19/2006-585 zo dňa 12.06.2013).

Ako nedôvodnú posúdil odvolací súd aj námietku navrhovateľa týkajúcu sa nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa svoj myšlienkový postup vedúci k záveru o nedostatku príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom súdu a tvrdenou škodou dostatočne vysvetlil s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním a s poukazom na závery, ktoré z nich vyvodil, v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p., a preto bolo naplnené právo účastníkov konania na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a neodňal im možnosť skutkovo a právne reagovať na rozhodnutie súdu podaním opravného prostriedku.

Právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, respektíve základné právo podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, nemôže byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa súd nestotožnil vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania.

Nad rámec uvedeného odvolací súd považuje za potrebné poznamenať, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

K odvolacej námietke navrhovateľa týkajúcej sa nesplnenia poučovacej povinnosti súdom prvého stupňa vo vzťahu k (ne)uneseniu dôkazného bremena, odvolací súd poznamenáva, že súdy síce majú poučovaciu povinnosť v zmysle § 5 ods. 1 O.s.p., avšak obsahom poučenia účastníka súdom podľa tohto ustanovenia je iba poučenie o procesných právach a procesných povinnostiach. Procesné práva a povinnosti sú obsahom procesnoprávných vzťahov, ktoré vznikajú po začatí občianskeho súdneho konania. Súd je povinný poučiť účastníkov konania najmä o tom, aké procesné práva im priznávajú a aké procesné povinnosti im ukladajú procesnoprávne predpisy, ako treba nimi urobené procesné úkony vykonať, aby vyvolali nimi sledované procesné účinky, prípadne ako treba odstrániť vady už urobených právnych úkonov, aké právne následky sú spojené s vykonanými procesnými úkonmi, ako treba splniť procesnú povinnosť vyplývajúcu zo zákona alebo rozhodnutia súdu a pod. Do poučovacej povinnosti nepatrí ale návod, čo by účastník mal alebo mohol v danom prípade vykonať, aby dosiahol žiadaného účinku (účinku v jeho prospech).

Z hľadiska dôkaznej povinnosti vyplýva rozsah poučovacej povinnosti súdu z § 120 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého sa táto obmedzuje len na poučenie účastníkov konania o ich povinnosti predložiť alebo označiť

všetky dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr sa neprihliada. Z obsahu zápisnice z pojednávania na súde prvého stupňa dňa 04.02.2014 vyplýva, že súd prvého stupňa poučil účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p., čím im vytvoril procesnú možnosť, aby si splnili povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v tomto konaní, a preto navrhovateľ nedôvodne argumentuje tým, že mu bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom.

Odvolačný súd tak nepovažoval námietky navrhovateľa uvádzané v odvolaní za dôvodné a za stavu, keď súd prvého stupňa na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a riadne vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne vec posúdil aj po právnej stránke, navrhovateľom uplatnené odvolacie dôvody nemohli obstáť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p., a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal návrh v odvolacom konaní na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.